

hvilket vi oprejstes ved en instinktmæssig virkende Selvopholdelsens Kraft, der var af guddommelig Oprindelse.

Idet Per saae tilbage paa sin egen Udvikling, syntes han, at den næsten var som en forbilledlig Anskueliggørelse af disse Ord. Og han saae igen Fremtiden i Møde med Haab og Fortrøstning.

*

*

*

I Bøstrup Præstegaard havde man allerede travlt med Forberedelserne til Bryllupet. Symaskinen summede den hele Dag, og Fru Blomberg tog hver Mandag ind til Købstaden, hvor Størsteparten af Udstyret blev bestilt. Ord som Drejl, Nøddetræ, Satin, Mellemværk, Reps, Bolster, Grenadine, Krølhaar, Dowlas slog Per om Ørene fra det Øjeblik, han kom ind ad Døren. Ogsaa Ingers Tanker syntes mere optaget af Snedker og Sadelmager end af den Kærlighedens Indvielsesfest, der forestod; og Per følte sig mere og mere tilovers i Præstegaarden.

Selv gik han iøvrig derhjemme i sit Hus og beredte det i Stilhed til at modtage hende. Han havde allerede ganske gode Indkomster. Foruden sin Hovedbeskæftigelse med Strømreguleringen havde han paataget sig forskellige Smaaarbejder rundt om i Egnen, hvorved han havde en klækkelig Fortjeneste. Han havde da ogsaa fuldtud